

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landsthinget. № 110.

Tolvte Session.

47de Møde.

Torsdagen den 13de December Kl. 6½ Aften.

(Fortsat.)

Lehmann (fortsat): Din bet og saa her er skarpe fremtredende og har større finantfiel Betydning, er der ingen Commune, hvori ikke det samme Spørgsmaal daglig opstaar; hvorledes man skal forholde sig med at beskaffe en Eiendomsgegenstand, en Indtægt, som falder i en vis Commune, hos en Mand, der ikke er bosat i selve Communen, og hvorvidt den Commune, hvori han er bosat, kan beskaffe ham, ikke blot for hvad han eier i Communen, men ogsaa for hvad han eier udenfor samme. Da det er første Behandling, skal jeg indskrænke mig til at have fremhævet disse Par Punkter, som jeg tror væsentligt kunne give Anledning til Tvivl.

M. W. Bruun: Naar det høitærede Thing havde Valget imellem at tage Loven, som den foreligger, eller ved indsatte Endringer at hindre dens Fremme, eller reitere, dersom enhver Endring i Loven vilde forhindre dens Fremme, var der vist en stærk Dpfordring for Thinget til at tage Loven, som den foreligger. Sagen har gjennemgaaet saa overordentlig udførlige Forhandlinger i det andet Thing og i vedkommende Communalbestyrelse, og Tiden for Lovens nødvendige Fremkomst ligger saa nær for Haanden, at der vistnok er al Grund til ikke at hindre dens Fremme ved Endringer, der vilde give væsentlig ind i Systemet. Jeg indseer imidlertid

ikke reitere, end at der gjerne i selve Forslaget kan ske Endringer, som maaskee efter dette Things Mening vilde være Forbedringer, uden at Loven hindres, naar man kun fastholder, at man ikke røkker ved, hvad der er Grundprincipet for Loven; hvilket sandsynlig vilde være det samme som at forkaste den. Da den Tid er saa kort, der nu kan tages til Lovens Behandling, er det jo vel sandsynligt, at der intet Udvalg vil blive nedsat i Sagen. Det maa derfor være mig tilladt allerede nu ved Sagens første Behandling at fremkomme med de Bemærkninger, som jeg finder Anledning til, navnlig for at høre og fornemme, om det, jeg vil tillade mig at høre, skulde finde nogen Tilslutning hos andre Medlemmer i Thinget. Jeg skal ikke berøre to væsentlige Punkter i Lovforslaget, nemlig Grundtaxtforholdene for de udenhøys Grunde — det er et særligt Kjøbenhavnst Forhold og hører tillige til de Bestemmelser i Loven, der ikke godt nu kunne røffes — og Dphævelsen af Næringskatten. Jeg er fuldkommen enig med den sidste ærede Taler i, at det havde været bedre, om det oprindelige Udcast var fulgt og Næringskatten ikke heelt var falden bort. Jeg anerkjender imidlertid ogsaa, at det er et Punkt, hvis Forandring kunde hindre Forslaget i at blive Lov. Det samme gjælder om selve Systemet, Spørgsmaalet om Indkomstskatten og Formue- og Leiligheds-skatten. Om dette Punkt er jeg, forsaavidt jeg har opfattet den ærede sidste Taler, nemlig med ham. Jeg beklager, at det ikke lader sig gjøre at komme tilbage til Formue- og Leiligheds-skat; jeg anseer Formue- og Leiligheds-skat som communal Beskatning for ikke lidet hensigtsmæssig